

P.U. (A) 127.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN
EMIRIAH ARAB BERSATU) 1996*Akta 53
Akta 45/1967.*

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(1) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama.

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Emiriah Arab Bersatu) 1996.**

**Pelepasan
Cukai Dua
Kali.**

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Emiriah Arab Bersatu dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai E.A.B. (sebagaimana yang ditakrifkan mengenai tiap-tiap satunya dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah bermanfaat supaya perkiraan itu dikuatkuasakan.

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN
KERAJAAN EMIRIAH ARAB BERSATU BAGI
MENGELAKKAN CUKAI DUA KALI DAN MENCEGAH
PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN
CUKAI TERHADAP PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN EMIRIAH ARAB BERSATU

BERHASRAT untuk menggalakkan dan memperkukuhkan hubungan ekonomi dengan membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai terhadap pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

RUANG LINGKUP DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin di satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai-cukai terhadap pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara cukai-cukai itu dilevikan.
2. Cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan;
 - (ii) cukai pembangunan; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroleum,
(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) dalam hal Emiriah Arab Bersatu:
 - (i) cukai pendapatan; dan
 - (ii) cukai perbadanan,
(kemudian daripada ini disebut “cukai E.A.B”).
3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya sama yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai yang sedia ada yang disebut dalam perenggan 2. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan penting yang dibuat dalam undang-undang percukaian masing-masing dalam tempoh yang munasabah selepas apa-apa perubahan itu.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Bagi maksud Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
 - (a) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi”, mengikut kehendak konteksnya, ertinya Malaysia atau Emiriah Arab Bersatu;
 - (b) istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanih bawah perairan wilayah, dan termasuk mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanih bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia yang

mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud menyelidik dan mengeksploit sumber-sumber alam, sama ada hidup atau tak hidup;

- (c) istilah “Emiriah Arab Bersatu”, ertinya Emiriah Arab Bersatu dan digunakan, dari segi geografi, bagi kawasan dalam wilayah yang di bawah kedaulatannya serta juga laut wilayah, ruang udara dan kawasan bawah laut yang ke atasnya Emiriah Arab Bersatu menjalankan, bertepatan dengan undang-undang antarabangsa, hak kedaulatan termasuk tanah besar dan pulau yang di bawah bidang kuasanya;
- (d) istilah “orang” termasuklah individu, suatu syarikat, dan mana-mana kumpulan lain orang yang dikira sebagai orang bagi maksud cukai;
- (e) istilah “cukai” ertinya cukai E.A.B. atau cukai Malaysia, mengikut kehendak konteksnya;
- (f) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (g) istilah “perusahaan suatu Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing ertinya perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, atau persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperolehi tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di suatu Negara Pejanji;
- (i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi;
- (j) (1) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa;
 - (ii) dalam hal Emiriah Arab Bersatu Menteri Kewangan dan Industri atau wakilnya yang diberikuasa.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh salah satu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang sama seperti di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin Negara Pejanji” ertinya:

- (a) dalam hal Malaysia, seseorang yang bermastautin di Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan
- (b) dalam hal Emiriah Arab Bersatu, seseorang yang bermastautin di Emiriah Arab Bersatu bagi maksud cukai E.A.B.

2. Bagi maksud perenggan 1 di atas istilah “pemastautin” hendaklah termasuk:

(a) dalam hal Emiriah Arab Bersatu:

- (i) Kerajaan Emiriah Arab Bersatu, Kerajaan tempatan atau mana-mana subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatannya;
- (ii) mana-mana institusi Kerajaan yang diwujudkan oleh undang-undang awam seperti Bank Pusat, Pihak Berkuasa Pelaburan Abu Dhabi, Kumpulan Wang, Perbadanan, Pihak Berkuasa, Yayasan, Agensi atau mana-mana entiti serupa yang lain yang ditubuhkan di Emiriah Arab Bersatu; dan
- (iii) mana-mana entiti antara Kerajaan yang lain yang ditubuhkan di Emiriah Arab Bersatu yang dibiayai semata-mata oleh Emiriah Arab Bersatu atau bersesama Negara-Negara lain.

(b) dalam hal Malaysia:

- (i) Kerajaan Malaysia atau Kerajaan-Kerajaan Negeri atau pihak berkuasa tempatannya;
- (ii) mana-mana institusi Kerajaan yang diwujudkan oleh undang-undang awam seperti Bank Pusat, Kumpulan Wang, Perbadanan, Pihak Berkuasa, Yayasan, Agensi atau mana-mana institusi serupa yang lain yang ditubuhkan di Malaysia; dan
- (iii) mana-mana entiti antara Kerajaan yang lain yang ditubuhkan di Malaysia yang dibiayai semata-mata oleh Malaysia atau bersesama Negara-Negara lain.

3. Jika, disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1, seseorang individu disifatkan sebagai pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan seperti berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin bagi Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji yang perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
- (b) jika Negara Pejanji di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara itu, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia adalah rakyatnya;
- (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukan rakyat kedua-dua Negara itu, pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

4. Jika, disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1, seseorang selain daripada seorang individu ialah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana tempat pengurusan hakikinya terletak.

Perkara 5

ESTABLISHMENT TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establishment tetap” ertinya suatu tempat perniagaan yang tetap di mana perniagaan suatu perusahaan secara keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establishment tetap” hendaklah termasuk terutamanya:
 - (a) tempat pengurusan;
 - (b) cawangan;
 - (c) pejabat;
 - (d) kilang;
 - (e) bengkel;
 - (f) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat lain bagi pengeluaran sumber alam termasuklah kayu atau keluaran hutan lain;

-
- (g) kebun atau ladang; dan
- (h) tapak atau pembinaan bangunan, projek pemasangan atau pemasangan yang wujud selama lebih daripada sembilan bulan.
3. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi jika ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan di Negara yang satu lagi itu selama lebih daripada sembilan bulan berkaitan dengan sesuatu projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang diusahakan di Negara yang satu lagi itu.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan tidak termasuk:
- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penyerahan barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
 - (b) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran;
 - (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan lain;
 - (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan, atau bagi mengumpul maklumat, untuk perusahaan itu; dan
 - (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan untuk perusahaan itu, apa-apa aktiviti yang bersifat persediaan atau tambahan.
5. Walau apa pun peruntukan perenggan-perenggan 1 dan 2 seseorang yang bertindak di suatu Negara Pejanji bagi pihak sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu, selain daripada seorang ejen yang bertaraf bebas yang baginya perenggan 6 terpakai, hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap dalam Negara yang mula-mula disebut itu jika:
- (a) dia mempunyai di Negara yang mula-mula disebut itu kuasa am untuk berunding dan membuat kontrak untuk atau bagi pihak perusahaan itu; atau
 - (b) dia menyenggara dalam Negara yang mula-mula disebut itu stok barang-barang atau dagangan yang daripadanya dia kerap menjual barang-barang atau dagangan untuk atau bagi pihak perusahaan itu; atau
 - (c) dia mendapat pesanan dalam Negara yang mula-mula disebut itu, secara eksklusif atau hampir secara eksklusif untuk perusahaan itu sendiri atau untuk perusahaan tersebut dan perusahaan-perusahaan lain yang dikawal oleh perusahaan itu atau yang dalamnya perusahaan itu mempunyai kepentingan kawalan.

6. Sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi itu semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui seorang broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, jika orang-orang itu bertindak dalam perjalanan biasa urusan mereka. Walau bagaimanapun, apabila aktiviti-aktiviti ejen sedemikian ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidaklah dianggap sebagai seorang ejen yang bertaraf bebas jika transaksi-transaksi di antara ejen dan perusahaan itu tidak dibuat di bawah syarat-syarat secara berniaga.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan salah satu syarikat suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Istilah “harta tak alih” hendaklah mempunyai pengertian sebagaimana di bawah undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan terletak. Istilah ini hendaklah walau bagaimanapun termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang baginya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran boleh ubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau-hak untuk mengerjakan, longgokan galian, telaga minyak atau gas, kuari dan tempat-tempat lain bagi pengeluaran sumber-sumber alam termasuk kayu atau keluaran hutan yang lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidak boleh dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan, atau penggunaan dengan apa-apa cara lain harta tak alih.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi perlaksanaan perkhidmatan-perkhidmatan diri bebas.

Perkara 7**KEUNTUNGAN PERNIAGAAN**

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi itu. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripada keuntungan yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan penuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi suatu establismen tetap.
3. Dalam menentukan keuntungan sesuatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan yang dilakukan bagi maksud-maksud establismen tetap itu, termasuklah perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang dilakukan, sama ada dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau di tempat lain.
4. Setakat mana yang menjadi adat dalam suatu Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan-keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap atas asas pengumpulan keseluruhan keuntungan perusahaan kepada pelbagai bahagiannya, tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan-keuntungan yang akan dikenakan cukai dengan pengumpulan sedemikian sebagaimana yang menjadi adat, cara-cara mengumpulkan yang diterima pakai hendaklah, tidak kira bagaimana sekalipun, cara-cara menjadikan keputusannya mengikut prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.
5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata oleh sebab pembelian barang-barang atau dagangan oleh establismen tetap itu bagi perusahaan itu.
6. Bagi maksud-maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk ditentukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang dipergunakan secara berasingan dalam Perkara-perkara lain Perjanjian itu, maka peruntukan Perkara-Perkara itu tidaklah tersentuh oleh peruntukan-peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Pendapatan dan keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa hendaklah boleh dikenakan cukai di Negara itu sahaja.

2. Peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian pendapatan dan keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengendalian antarabangsa.

3. Dalam Perkara ini

(a) istilah “keuntungan” termasuklah:

bunga yang diperolehi daripada simpanan dengan mana-mana bank akan apa-apa pendapatan atau keuntungan yang diperolehi daripada pengendalian kapal atau pesawat udara antara Negara Pejanji.

(b) istilah “pengendalian kapal atau pesawat udara” dalam lalulintas antarabangsa oleh seseorang termasuklah:

(i) carter atau penyewaan kapal atau pesawat udara,

(ii) penyewaan kontena dan kelengkapan yang berkaitan, dan

(iii) pemberimilikan kapal, pesawat udara, kontena dan kelengkapan berkaitan,

oleh orang itu dengan syarat bahawa carter, penyewaan atau pemberimilikan itu ialah bersampingan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara oleh orang itu dalam lalulintas antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika:

(a) suatu perusahaan suatu Negara Pejanji mengambil bahagian secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau

-
- (b) orang-orang yang sama mengambil bahagian secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal suatu perusahaan suatu Negara Pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersil atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang akan, jika tidak kerana syarat-syarat itu, terakru kepada satu daripada perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat itu, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Emiriah Arab Bersatu kepada pemastautin Malaysia boleh dicukai di Emiriah Arab Bersatu mengikut undang-undang Emiriah Arab Bersatu tetapi jika penerima itu ialah pemunya benefisial dividen itu maka cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi sepuluh peratus daripada amaun kasar dividen.
3. Dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada pemastautin Emiriah Arab Bersatu yang menjadi pemunya benefisial dividen hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan terhadap dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan syarikat. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau telah disifatkan, dipotong boleh diselaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia yang pertama mengikut tahun taksiran dividen itu dibayar.
4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer-syer atau hak-hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, yang turut serta dalam keuntungan, serta juga pendapatan daripada hak-hak perbadanan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaaian yang sama seperti pendapatan daripada syer-syer mengikut undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.
5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu

lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesan berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal yang sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

6. Jika syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai terhadap dividen yang dibayar oleh syarikat itu, atau membolehkan keuntungan syarikat itu yang tak diagihkan, dikenakan cukai terhadap keuntungan syarikat yang tak diagihkan walaupun dividen yang dibayar atau keuntungan yang tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada keuntungan atau pendapatan yang terhasil di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang berbangkit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi.

2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh dicukai di Negara Pejanji di mana ia berbangkit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya ialah pemunya benefisial bunga itu, cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 5% (peratus) daripada amaun kasar bunga itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan itu daripada negara yang satu lagi itu.

4. Bagi maksud-maksud perenggan 3, istilah “Kerajaan”.

(a) dalam hal Emiriah Arab Bersatu ertinya Kerajaan Emiriah Arab Bersatu dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan-kerajaan tempatan;
- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan-badan berkanun;
- (iv) Bank Pusat Emiriah Arab Bersatu; dan
- (v) mana-mana institusi, yang modal keseluruhannya dipunyai oleh Kerajaan Emiriah Arab Bersatu atau kerajaan-kerajaan tempatan atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji;

(b) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:

- (i) Kerajaan-Kerajaan Negeri;
- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan-badan berkanun;
- (iv) Bank Negara Malaysia; dan
- (v) mana-mana institusi, yang modal keseluruhannya dipunyai oleh Kerajaan Malaysia, atau Kerajaan-Kerajaan Negeri atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji;

5. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada bercagar secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada memberikan hak untuk turut serta dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti” kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur termasuk premium dan hadiah yang ada hubung-kait dengan sekuriti, bon atau debentur itu.

6. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu berbangkit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di sana, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah secara berkesan berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

7. Bunga hendaklah disifatkan berbangkit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Kerajaan Negara itu, subbahagian politik, Pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau seseorang pemastautin Negara itu. Jika, bagaimana pun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengan keterhutangan yang atasnya bunga yang dibayar itu dikenakan, dan bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan berbangkit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

8. Jika, disebabkan oleh hubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dan orang lain, amaun bunga itu, dengan mengambil kira tuntutan hutang yang baginya bunga itu dibayar, melebihi amaun yang akan dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian bayaran yang berlebihan itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberi perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12**PENDAPATAN KERAJAAN**

Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada Negara Pejanji yang satu lagi itu.

Perkara 13**ROYALTI**

1. Royalti yang berbangkit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negeri Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimana pun royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia berbangkit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya ialah pemunya benefisial royalti itu, maka cukai yang dikenakan sedemikian tidak boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.
3. Dalam perkara ini istilah “royalti” ertinya pembayaran daripada apa-apa jenis yang diterima sebagai balasan bagi:
 - (a) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, cap dagangan, rekabentuk atau model, pelan atau formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta karya saintifik, atau bagi penggunaan, atau hak untuk menggunakan perindustrian, komersil, atau saintifik atau bagi maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, komersil atau saintifik;
 - (b) penggunaan, atau hak untuk menggunakan filem sinematograf, atau pita untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa hakcipta karya sastera atau seni, tetapi istilah royalti tidak termasuk pembayaran berkenaan dengan pengendalian lombong atau kuari atau pengeksploitan sumber alam.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, selaku pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu berbangkit melalui suatu establismen tetap yang terletak di sana, dan hak atas harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah berkaitan secara langsung dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.
5. Royalti hendaklah disifatkan berbangkit di suatu Negara Pejanji jika pembayar ialah Negara itu sendiri, suatu subbahagian politik, suatu pihak berkuasa tempatannya, atau seseorang pemastautin Negara

itu. Jika, bagaimana pun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia adalah seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji satu establismen tetap yang berkaitan dengannya liabiliti untuk membayar royalti itu menjadi ditanggung, dan royalti tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan berbangkit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan istimewa antara pembayar dengan pemunya benefisial atau antara kedua-dua mereka dengan orang lain, amaun royalti, dengan mengambil kira kepada penggunaan, hak atau maklumat yang baginya royalti itu dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu sekiranya tidak ada hubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian royalti yang berlebihan itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, setelah memberikan perhatian wajar kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

LABA DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA

1. Laba yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, dan terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji di mana harta itu terletak.

2. Laba daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta pemiagaan establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia bagi pemastautin suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan profesional, termasuk apa-apa laba daripada pemberimilikan establismen tetap sedemikian (bersendirian atau bersama-sama dengan keseluruhan perusahaan itu) boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

3. Laba daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa dan harta alih mengenai pengendalian kapal atau pesawat udara sedemikian hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana perusahaan itu ialah pemastautin.

4. Laba daripada pemberimilikan apa-apa harta selain daripada yang disebut dalam perenggan-perenggan 1, 2, dan 3, hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana pemberimilik ialah seorang pemastautin.

Perkara 15

PERKHIDMATAN DIRI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 16, 18, 19, 20 dan 21 saraan yang diperolehi oleh individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri, termasuk perkhidmatan profesional, hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika perkhidmatan-perkhidmatan itu dilaksanakan sedemikian, saraan yang diperolehi berkenaan dengannya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1, saraan yang diperolehi oleh individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan diri, termasuk perkhidmatan profesional yang dilaksanakan di Negara yang satu lagi itu, hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi selama tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu, dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap yang dipunyai oleh individu atau majikannya, mengikut mana-mana yang berkenaan, di Negara yang satu lagi itu.

3. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuk aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran dan juga aktiviti-aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, aktitek, doktor pergigian dan akauntan.

4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dilakukan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh perusahaan suatu Negara boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran-bayaran serupa yang lain yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 15 dan 16 pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji

sebagai penghibur awam, misalnya seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau seorang ahli muzik, atau sebagai olahragawan, daripada aktiviti-aktiviti persendirian sebagai yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara11 yang satu lagi itu di mana aktiviti-aktiviti tersebut dilaksanakan.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti-aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru tidak kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7 dan 15 dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti-aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan di Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 18

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, pencen, anuiti dan saraan serupa itu yang lain yang dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji sebagai balasan bagi pekerjaan terdahulu hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “pencen, anuiti dan saraan serupa itu yang lain” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran berkala yang dibuat selepas persaraan sebagai balasan bagi pekerjaan terdahulu atau dengan cara pampasan bagi kecederaan yang di alami berkaitan dengan pekerjaan terdahulu.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan, atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan berbentuk awam yang diberikan kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan, kerajaan tempatan atau badan berkanun hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu. Walau bagaimanapun saraan sedemikian hendaklah boleh

dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara itu, jika individu itu adalah pemastautin Negara itu atau rakyat Negara itu dan tidak menjadi rakyat Negara yang mula-mula disebut itu.

2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan, kerajaan tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan, kerajaan tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di negara itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16, dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen yang berkenaan dengan perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa tred atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan, kerajaan tempatan atau badan berkanunnya.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 hendaklah juga terpakai berkenaan dengan saraan yang dibayar di bawah suatu program bantuan pembangunan suatu Negara Pejanji, suatu subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan, atau kerajaan tempatan, atau badan berkanunnya daripada kumpulan wang yang dibekalkan secara eksklusif oleh Negara itu atau subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan, kerajaan tempatan atau badan berkanunnya kepada seorang pakar atau sukarelawan yang dipinjamkan kepada Negara yang satu lagi dengan persetujuan Negara yang satu lagi itu.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seseorang penuntut atau perantis perniagaan yang sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada di Negara Pejanji yang mula-mula disebut bagi maksud pendidikan atau latihannya hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut terhadap:

- (a) pembayaran-pembayaran yang dibuat kepadanya oleh orang-orang yang bermastautin di luar Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu bagi maksud nafkah, pendidikan atau latihannya; dan
- (b) saraan daripada pekerjaan di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu, dengan syarat bahawa pekerjaan sedemikian adalah pekerjaan sepenuh masa, yang tidak melebihi 183 hari dalam satu tahun kalendar.

2. Seseorang individu yang, sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji ialah pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi dan yang sedang berada secara sementara di Negara yang mula-mula disebut itu terutamanya bagi maksud belajar, penyelidikan atau latihan sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun atau award daripada suatu organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dimasuki oleh Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah, dari tarikh ketibaannya di Negara yang mula-mula disebut berkaitan dengan lawatan itu, dikecualikan daripada cukai di Negara itu, selama tempoh yang tidak melebihi tempoh pemberian itu.

Perkara 21

PROFESSOR, GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan Negara Pejanji yang satu lagi itu atau suatu universiti, kolej, sekolah atau institusi pendidikan yang diiktiraf serupa itu yang lain di Negara Pejanji yang satu lagi itu, melawat Negara yang satu lagi itu selama tempoh yang tidak melebihi tiga tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu terhadap apa-apa saraannya bagi pengajaran atau penyelidikan sedemikian.

2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu diusahakan terutamanya bagi faedah persendirian orang tertentu atau seseorang.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji, di mana-mana jua berbangkit, yang tidak diperkatakan dengan nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dicukai di Negara di mana pendapatan itu berbangkit.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

Cukai dua kali hendaklah dihapuskan seperti berikut:

1. Tertakluk kepada undang-undang Emiriah Arab Bersatu jika seseorang pemastautin Emiriah Arab Bersatu memperolehi pendapatan yang mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini boleh dicukai di Malaysia, Emiriah Arab Bersatu hendaklah membenarkan sebagai

suatu potongan daripada cukai terhadap pendapatan orang itu suatu amaun yang sama dengan cukai terhadap pendapatan yang dibayar di Malaysia sebelum potongan diberikan, yang boleh dikaitkan dengan pendapatan boleh dicukai di Emiriah Arab bersatu.

2. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia di mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai E.A.B. yang kena dibayar di bawah undang-undang Emiriah Arab Bersatu dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi dari Emiriah Arab Bersatu hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan itu ialah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Emiriah Arab Bersatu kepada syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai E.A.B. yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimana pun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

3. Bagi maksud-maksud perenggan 1, cukai-cukai yang telah direlifkan atau dikurangkan di Malaysia oleh sebab undang-undang insentif khas untuk menggalakkan pembangunan ekonomi Malaysia atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin diperkenalkan di Malaysia kemudiannya sebagai ubahsuaian atau sebagai tambahan kepada undang-undang itu atau oleh sebab peruntukan-peruntukan Perjanjian ini hendaklah disifatkan telah dibayar dan hendaklah di mana-mana jua terpakai dibenarkan sebagai kredit di Emiriah Arab Bersatu dalam suatu amaun yang bersamaan dengan cukai yang kena dibayar jika tiada relif atau pengurangan sedemikian dibuat.

Perkara 24

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidak boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah lain atau lebih membebankan daripada itu yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.

2. Pencukaian ke atas sesuatu establismen tetap yang dipunyai oleh suatu perusahaan suatu perusahaan Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi di Negara yang satu lagi itu secara yang kurang baik daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.

3. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan suatu Negara Pejanji 'Supaya memberi rakyat Negara Pejanji yang satu lagi yang bukan pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu elaun diri, relif, rebat dan pengurangan itu bagi maksud-maksud percukaian yang menurut undang-undang hanya boleh didapati oleh rakyat Negara yang mula-mula disebut itu atau kepada mana-mana orang lain sebagaimana yang dinyatakan dalam undang-undang sedemikian yang tidak bermastautin di Negara yang mula-mula disebut itu.

4. Perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunya atau dikawal, secara keseluruhan atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih daripada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi yang tidak bermastautin di Negara yang mula-mula disebut itu, tidaklah tertakluk di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang, berkaitan dengannya yang lain atau lebih membebaskan daripada itu yang kepadanya perusahaan serupa itu yang lain bagi Negara yang mula-mula disebut itu adalah tertakluk.

5. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai daripada tiap-tiap jenis dan perihalan yang menjadi subjek Perjanjian ini.

Perkara 25

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, tanpa memudaratkan remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaian Negara-Negara itu, menunjukan kepada pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji di mana dia menjadi pemastautin, suatu permohonan bertulis menyatakan alasan-alasan untuk menuntut penyemakan percukaian itu. Untuk boleh diterima, permohonan tersebut mesti dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan percukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

2. Pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji itu hendaklah berusaha, jika bantahan itu didapatinya berasas dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.

3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai penafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka juga boleh berunding bersama-sama bagi menghapuskan pencukaian dua kali dalam hal-hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.

-
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh, jika perlu, berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud memakai Perjanjian ini dan mencapai persetujuan mengikut pengertian perenggan-perenggan yang terdahulu daripada ini.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar apa-apa maklumat yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dianggap rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuklah mahkamah dan badan-badan pentadbiran) yang terlibat dengan pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan-rayuan berhubung dengan, cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang-orang atau pihak-pihak berkuasa sedemikian hendaklah menggunakan maklumat hanya bagi maksud-maksud sedemikian.
2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh dalam apa-apa jua hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas satu Negara Pejanji obligasi-obligasi:
 - (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara yang satu lagi;
 - (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pendapatan Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
 - (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perindustrian, komersil atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang pendedaannya akan bertentangan dengan polisi awam atau ketenteraman awam;

Perkara 27

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Peruntukan Perjanjian ini tidak boleh menyentuh keistimewaan-keistimewaan fiskal anggota-anggota diplomatik atau misi konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 28

MULA BERKUATKUASA

1. Kerajaan-Kerajaan Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain bahawa kehendak-kehendak undang-undang domestik bagi mula berkuatkuasanya Perjanjian ini telah dipatuhi.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa tiga puluh hari selepas tarikh pemberitahuan yang disebut dalam perenggan 1 Perkara ini dan peruntukan-peruntukannya hendaklah mempunyai kuatkuasa:

- (a) berkenaan dengan cukai yang ditahan atau dipotong di punca terhadap pendapatan yang dibayar kepada bukan pemastautin, pada atau selepas 1hb Januari dalam tahun kalendar yang mana Perjanjian ini mula berkuatkuasa;
- (b) dalam segala hal lain, berkenaan dengan cukai bagi tahun percukaian atau tahun taksiran yang bermula pada 1hb Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun Perjanjian ini mula berkuatkuasa.

Perkara 29

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa melainkan jika salah satu Negara Pejanji menyerahkan satu pemberitahuan bertulis melalui saluran-saluran diplomatik mengenai hasratnya untuk menamatkan Perjanjian ini; suatu pemberitahuan bertulis sedemikian boleh diberikan pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar yang bermula selepas tamatnya tempoh lima tahun dari tarikh ia mula berkuatkuasa. Jika itu berlaku, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuatkuasa:

- (a) berkenaan dengan cukai yang ditahan atau dipotong di punca terhadap pendapatan yang dibayar kepada bukan pemastautin, pada atau selepas 1hb Januari dalam tahun kalendar yang pertama yang mengikuti tahun notis penamatan itu diberikan;
- (b) dalam segala hal lain, berkenaan dengan cukai bagi tahun percukaian atau tahun taksiran yang bermula pada 1hb Januari tahun kalendar yang kedua yang mengikuti tahun notis penamatan itu diberikan.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan masing-masing telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT di Kuala Lumpur pada Selasa 28 November 1995 dalam dua salinan setiap satunya dalam bahasa Arab, bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa perbezaan pentafsiran peruntukan-peruntukan Perjanjian ini teks bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

Bagi Kerajaan Malaysia,
DATO' WONG SEE WAH,
Timbalan Menteri Kewangan

Bagi Kerajaan Emiriah Arab Bersatu,
AHMED HUMAID AL TAYER
*Menteri Negeri Bagi
Kewangan dan Industri*

PROTOKOL

Pada masa Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Emiriah Arab Bersatu bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan cukai terhadap pendapatan ditandatangani hari ini, yang bertandatangan di bawah telah bersetuju dengan peruntukan-peruntukan yang berikut yang hendaklah menjadi suatu bahagian integral Perjanjian ini:

1. Dipersetujui bahawa tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini hendaklah menyentuh hak kedua-dua negara pejanji, subbahagian politik, Kerajaan tempatan atau pihak berkuasa tempatnya untuk memakai undang-undangnya sendiri berhubungan dengan konsesi ke atas petroleum, aktiviti-aktiviti yang berhubungan dengannya dan sumber-sumber alam.
2. Berkaitan dengan Perkara 8, yang berkenaan dengan “Perkapalan dan Pengangkutan Udara”, dipersetujui bahawa perenggan 1 kepadanya hendaklah juga terpakai bagi pendapatan atau keuntungan yang diperolehi dari Malaysia oleh Syarikat Udara Gulf. Waiau bagaimanapun, perenggan 1 hanyalah terpakai apa-apa bagi bahagian pendapatan atau keuntungan yang berpadanan dengan syer Emiriah Arab Bersatu dalam Syarikat Udara Gulf.
3. Berkaitan dengan Perkara 10, yang berkenaan dengan “Dividen”, dipersetujui bahawa seksyen III Akta Cukai Pendapatan 1967, yang mengadakan peruntukan bagi pembayaran bagi balik cukai sekiranya berlaku apa-apa pembayaran lebihan yang telah dibayar dengan potongan atau selainnya, adalah terpakai baginya.
4. Berkaitan dengan Perkara 12, yang berkenaan dengan “Pendapatan Kerajaan”, perkataan “Kerajaan” ertinya Kerajaan Persekutuan, Kerajaan tempatan dan Kerajaan Negeri Negara Pejanji.

5. Tanpa menjejaskan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini, dan mengikut peruntukan undang-undang dalam negeri suatu Negara pejanji, pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji itu boleh mempertimbangkan dengan simpati apa-apa permintaan seseorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi tentang relif atau pengecualian cukai berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada pelaburan yang dibuat di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.

Diperbuat di Kuala Lumpur pada Selasa 28 November 1995 dalam dua salinan setiap satunya dalam Bahasa Arab, Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa perbezaan pentafsiran peruntukan-peruntukan Perjanjian ini teks Bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

Bagi Kerajaan Malaysia,
DATO' WONG SEE WAH,
Timbalan Menteri Kewangan

Bagi Kerajaan Emiriah Arab Bersatu,
AHMED HUMAID AL TAYER,
*Menteri Negeri Bagi
Kewangan & Industri*

Dibuat 13 Februari 1996.
[Perb. 0.6869/53; PN. (PU²) 80/A.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967

AND

PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE UNITED ARAB EMIRATE) ORDER 1996

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

Act 53.
Act 45/1967

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the United Arab Emirate) Order 1996.**

Citation.

Double
Taxation
Relief.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia with the Government of the United Arab Emirate with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and U.A.E. tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED ARAB EMIRATES FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE UNITED ARAB EMIRATES

DESIRING to promote and strengthen economic relation by concluding an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the development tax; and
 - (iii) the petroleum income tax.(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in the case of the United Arab Emirates:
 - (i) the income tax; and
 - (ii) the corporation tax;(hereinafter referred to as “U.A.E. tax”).

3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to; or-in place of the existing taxes referred to in paragraph 2. The competent,-authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which are made in their respective taxation Jaws· within· a reasonable period of time after such changes.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purpose of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “a Contracting State” and the “the other Contracting State” mean, as the context requires, Malaysia or United Arab Emirates;
 - (b) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the seabed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the seabed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (c) the term “United Arab Emirates”, means the United Arab Emirates and used, in geographical sense to the area in which the territory under its sovereignty as well as territorial sea, airspace and submarine areas over which the United Arab Emirates exercise in conformity with international law sovereign right including mainlands and islands under its jurisdiction;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company, and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
 - (e) the term “tax” means U.A.E. tax or Malaysian tax as the context requires;
 - (f) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (g) the terms “enterprises of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” means respectively an enterprise carried on by a resident of Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

-
- (h) the term “national” means:
- (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
- (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - (ii) in the case of the United Arab Emirates the Minister of Finance and Industry or his authorised representative.

2. In the application of this Agreement by either of the Contracting States, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the truces to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:
- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
 - (b) in the case of United Arab Emirates, a person who is resident in the United Arab Emirates for the purpose of U.A.E. tax.
2. For the purpose of paragraph 1 above the term “resident” shall include:
- (a) in the case. of the United Arab Emirates:
 - (i) the Government of the United Arab Emirates, local Government or any political subdivision or local authority thereof;
 - (ii) any Governmental institution created by public law such as the Central Bank, Abu Dhabi Investment Authority, Fund, Corporation, Authority, Foundation,

Agency or any other similar entity established in the United Arab Emirates; and

- (iii) any inter-governmental entity established in the United Arab Emirates which is funded solely by the United Arab Emirates or jointly with other States;

(b) in the case of Malaysia:

- (i) the Government of Malaysia or the Governments of the States or local authorities thereof;
- (ii) any governmental institutions created by public law such as the Central Bank, Fund, Corporation, Authority, Foundation, Agency or any other similar institution established in Malaysia; and
- (iii) any other inter-governmental entity established in Malaysia which is funded solely by Malaysia or jointly with other States.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is deemed to be a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

4. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business in which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” shall include especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a farm or plantation; and
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than nine months.
3. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it carries on supervisory activities in that other State for more than nine months in connection with a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that other State.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3 the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise. or for collecting information. for the enterprise; and

-
- (e) the maintenance of a fixed place of business-solely for the purpose: of carrying on for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provision of paragraphs 1 and 2 a person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies, shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State if:

- (a) he has in the first-mentioned State a general authority to negotiate and conclude contracts for or on behalf of such enterprise; or
- (b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly sells goods or merchandise for or on behalf of such enterprise; or
- (c) he secures orders in the first mentioned State, exclusively or almost exclusively for the enterprise itself or for that enterprise and other enterprise which are controlled by that enterprise or in which that enterprise has a controlling interest.

6. An enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of the enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, of the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall only be taxable in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting States through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to the permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in this paragraph shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such

an apportionment as may be customary, the methods of apportionment adopted shall however be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establish shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income and profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to the share of income and profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or international operating agency.

3. In this Article-

(a) the term “profits” includes:

interest derived from the deposits with any bank of any income or profit derived from the operation of ships or aircraft between the Contracting State.

(b) the term “operation of ships or aircraft” in international traffic by a person, includes:

(i) the charter or rental of ships or aircraft,

(ii) the rental of containers and related equipment,
and

(iii) the alienation of ships, aircraft, containers and related equipment,

by that person provided that such charter, rental or alienation is incidental to the operation by that person of ships or aircraft in international traffic.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State, and an enterprise, of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. Dividends paid by a company which is a resident of United Arab Emirates to a resident of Malaysia may be taxed in United Arab Emirates in accordance with the laws of United Emirates but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.
3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of the United Arab Emirates who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected

to. the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of ,which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident,' through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provision of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the law of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 5% (per cent) of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Government":

(a) in the case of United Arab Emirates means the Government of United Arab Emirates and shall include:

- (i) the local governments;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies;
- (iv) the United Arab Emirates Central Bank; and
- (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the government of United Arab Emirates or the local governments or the local authorities

or the statutory bodies thereof as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(b) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the Governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies;
- (iv) the Bank Negara Malaysia; and
- (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia, or the Governments of the States or the local authorities or the statutory body thereof as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures including the premium and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is the Government of that State, a political subdivision, a local authority or a statutory body, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being given to the other provisions of this Agreement.

Article 12**GOVERNMENT INCOME**

The Government of one of the Contracting States shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of any income derived from the other Contracting State.

Article 13**ROYALTIES**

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting States in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipients is the beneficial owner of the royalties, then the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. In this Articles the term “royalties,, means payments of any kind received as consideration for:
 - (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan or secret formula or process or any copyright of scientific work, or for the use of, or the right to use industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
 - (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting, any copyright of literary or artistic work, but the term royalties does not include payment in respect of the operation of mines or quarries or exploitation of natural resources.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment located therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is directly connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority thereof. or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred.

and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being to the other provisions of this Agreement.

Article 14

GAINS FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, and situated in the other Contracting State may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21 remuneration derived by an individual who is a resident of one of the States in respect of personal services, including professional services shall be taxable only in that State unless the services are performed in the other State. If the services are so performed, such remuneration as is derived in respect thereof may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph, 1. remuneration derived by an individual who is a resident of, one of the States in respect of personal services, including professional services performed in the other State shall be taxable only in the first mentioned state if:

- (a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of that other State; and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the individual or his employer, as the case may be, has in that, other State.

3. The term “professional services” includes independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of one of the State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees or other similar payments derived by a resident of one of the States in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as a public entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State in which these activities are performed.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, and 15 be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provision of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 18

PENSION AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pension, annuities and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that other State.
2. The term, “pensions, annuities and other similar remuneration” as used in this Article means periodic payments made after retirement in consideration of past employment or by way of the compensation for injuries received in connection with past employment.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. Remuneration, other than a pension, paid by Contracting State or a political subdivision or a local authority, or local government or statutory body thereof to any individual in respect of services of public nature rendered to that State, political subdivision, local authority, local government or a statutory body shall be taxable only in that State. However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State, if the individual is a resident of that State or a national of that State and not a national of the first mentioned State.
2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority, a local government or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivisions, local authority, local government or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by one of the Contracting State, a political subdivision, a local authority, a local government or a statutory body thereof.
4. The provisions of paragraph 1 shall likewise apply in respect of remuneration paid under a development assistance programme of a Contracting State, a political subdivision, a local authority, or

a local government or a statutory body ,thereof out of funds exclusively supplied by that State or its political subdivisions, a local authority, a local government or a .statutory body to a specialist or volunteer seconded to the other State with the consent of that other State

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

1. A student or business apprentice who, immediately before visiting a Contracting State is or was a resident of the other Contracting State and who is present in the first mentioned Contracting State for the purpose of his education or training shall be exempt from tax in that first-mentioned Contracting State on:

- (a) payments made to him by persons residing outside that first-mentioned Contracting State for the purpose of his maintenance, education or training; and
- (b) remuneration from employment in that first-mentioned Contracting State, provided that such employment being a full time employment, lasting not more than 183 days in a calendar year.

2. An individual who, immediately before visiting a Contracting State is or was resident of the other Contracting State and who is temporarily present in the first-mentioned State primarily for the purpose of study, research or training as a recipient of a grant, allowance or award from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of a Contracting State shall, from the date of his arrival in the first-mentioned State in connection with that visit, be exempt from tax in the State, for a period not exceeding the period of the grant.

Article 21

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An-individual who is a resident of a Contracting State immediately before making visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of that other Contracting State or a university, college, school or other similar recognized educational institutions in that other Contracting State, visits that other Contracting State for a period not exceeding three years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other Contracting State on his remuneration for such teaching or research.

Article 22**OTHER INCOME.**

Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, which are not expressly dealt with in the foregoing Articles of this Agreement may be taxed in the State where the income arises.

Article 23**ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION**

Double taxation shall be eliminated as follows:

1. Subject to the laws of the United Arab Emirates where a resident of the United Arab Emirates derives income, which in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in Malaysia, the United Arab Emirates shall allow as a deduction from the tax on income of that person an amount equal to the tax on income paid in Malaysia before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in the United Arab Emirates.
2. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysia tax in any country other than Malaysia, U.A.E. tax payable under the laws of the United Arab Emirates and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from the United Arab Emirates shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is dividend paid by a company which is a resident of United Arab Emirates to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than 15% of the voting shares of the company paying the dividends, the credit shall take into account U.A.E. tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
3. For the purposes of paragraph 1, taxes which have been relieved or reduced in Malaysia by virtue of special incentive laws for the promotion of the economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws or by virtue of the provisions of this Agreement shall be deemed to have been paid and shall wherever applicable be allowed as a credit in the United Arab Emirates in an amount equal to the tax which would have been paid if no such relief or reduction had been made.

Article 24**NON-DISCRIMINATION**

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than that which the nationals of the other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprise of that other State carrying on the same activities.
3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to nationals of the other Contracting State not resident in the first-mentioned State those personnel allowances, relief, rebates and reductions for taxation purposes which are by law available only to nationals of the first-mentioned State or to such other persons as may be specified in such law who are not resident in that first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State not resident in the first mentioned state, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than to which other similar enterprises of that first-mentioned state are subjected.
5. In this Article, the term “taxation” means taxes of every kind and description which are the subject of this Agreement.

Article 25**MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE**

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, without prejudice to the remedies provided by the taxation laws of those States, address to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident an application in writing stating the grounds for claiming the revision of such taxation. To be admissible, the said application must be submitted within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with this Agreement.

-
2. The competent authority of the Contracting State shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate Solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.
 3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual Agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Agreement;
 4. The competent authorities of the Contracting States may, when necessary, communicate with each other directly for the purpose of applying this Agreement and reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for the carrying out the provisions of this Agreement. Any information so exchanged by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the Contracting State the obligations:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which are not-obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy or public order.

Article 27

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

The provision of this Agreement shall not affect the fiscal privileges of members of diplomatic or consular mission under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. The Governments of the Contracting State shall notify each other that the domestic laws requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.
2. This Agreement shall enter into force thirty days after the date of the notifications referred to in paragraph 1 of this Article and its provisions shall have effect:
 - (a) in respect of tax withheld or deducted at source on income paid to non-resident. on or after 1st day of January in the calendar year in which the Agreement enters into force;
 - (b) in all other cases in respect of tax for the taxation year or year of assessment beginning on the 1st day of January in the calendar year following that in which the Agreement enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Agreement shall continue in effect unless either of the Contracting States delivers a written notification through diplomatic channel of its desire to terminate this Agreement; such a written notification may be given on or before the 30th of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event this Agreement shall cease to have effect:

- (a) in respect of tax withheld or deducted at source on income paid to non-residents. on or after the 1st day of January in the calendar year immediately following that in which the notice of termination is given;
- (b) in all other cases, in respect of tax for the taxation year or year of assessment beginning on the 1st day of January of the second calendar year immediately following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Kuala Lumpur this Tuesday 28 November 1995 in duplicate each in the Arabic language, Bahasa Malaysia and the English language, the three texts being equally authoritative. In case there is any divergence of interpretation of the provisions of this Agreement the English text shall prevail.

For the Government of Malaysia,

DATO' WONG SEE WAH,
Deputy Minister of Finance

For the Government of the United Arab Emirates,

AHMED HUMAID AL TAYER,
*Minister of State for
Finance & Industry*

PROTOCOL

At the signing today of the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of the United Arab Emirates for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of this Agreement:

1. It is agreed that nothing in this Agreement shall affect the rights of both contracting states, their political subdivisions, their local Governments or local authorities to apply their own laws relating to concessions over petroleum, its related activities and natural resources.
2. In connection with Article 8, which is in respect of "Shipping and Air Transport", it is agreed that paragraph 1 thereto shall also apply to the income or profits derived from Malaysia by the Gulf Air Company. However, paragraph 1 shall only apply to such part of the Income or profits as corresponds to the share of United Arab Emirates in the Gulf Air Company.
3. In connection with Article 10, which is in respect of "Dividend", it is agreed that section 111 of the Income Tax Act, 1967 which provides for refund of tax in the event of any over-payment which has been paid by deduction or otherwise, is applicable thereto.
4. In connection with Article 12, which is in respect of "Government Income", the word "Government" means the Federal Government, the local Government and the State Government of the Contracting State.
5. Without prejudice to the provisions of this Agreement, and in accordance with the provisions of the internal laws of a Contracting State, the competent authority of that Contracting State may consider with sympathy any request of a resident of the other Contracting State regarding tax relief or exemption in respect of income derived from investment made in the first mentioned Contracting State.

DONE at Kuala Lumpur this Tuesday 28 November 1995 in duplicate each in the Arabic language, Bahasa Malaysia and the English language, the three texts being equally authoritative. In case there is any divergence of interpretation of the provisions of this Agreement the English text shall prevail.

For the Government of Malaysia,
DATO' WONG SEE WAH,
Deputy Minister of Finance

For the Government of the United Arab Emirates,
AHMED HUMAID AL TAYER,
Minister of State for Finance & Industry

Made 13 February 1996.
[Perb. (0.6869/53; PN. (PU²) 80/A.]

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat in pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)